

meget ibrig for at ønske bort fra Thingets Bords i denne Samling i Modsatning til, hvad man er vant til. Jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere derom.

Min: Jeg tror, at den ærede Justitsminister havde fuldstændig Ret, naar han indledede sit Foredrag i forrige Møde med den Bemærkning, at naar der er Spørgsmaal om at give en Bygningslov for Kjøbenhavn, maa man ikke glemme, at der ved Ordningen af disse Forhold staar forskjellige Hensyn og Interesser lige overfor hinanden, og at man vilde udsætte sig for at give en Lovordning, der kunde vække megen Misforstaaelse, naar man altsaa ensidig laade Røgt paa det ene Hensyn uden at tage tilbørligt i Agt, hvad der fra anden Side kunde gjøres gjældende derimod. Jeg forstaar nu meget vel, at man ved Overveilsen af en ny Bygningslov særlig har været opmærksom paa, hvilke Fordringer der fornødtigvis og onskeligvis maatte stilles med Hensyn til Indretningen af nye Bygninger, naar Sagen betragtes fra et Sundhedshensyn. Hygieinen har i de senere Aar forekommet det mig, langt fra savnet Ordførere. Naar jeg skal udtale min personlige Mening, er det den, at det forekommer mig, at dens Talsmænd have stundom forlanat vel Meget, ikke have taget tilstrækkelig Hensyn til de Krav, der fra andre Sider nødvendigvis maa stilles; men jeg forstaar, at naar der skal gives en ny Bygningslov, maa man ganske særligt tage Hensyn til Hygieinens Krav. Mig forekommer det, at i det Hele maa det staaes, at disse Krav ere respekterede i det Arbejde, der nu foreligger for os. Det forekommer mig snarere, at der er enkelte Punkter, hvor man er gaaet noget for vidt. Jeg vil i den Henseende særlig henlede Opmærksomheden paa nogle Bestemmelser, der iøvrigt allerede ere omhandlede fra flere Sider, men hvorom jeg dog ogsaa gjerne for mit Vedkommende vilde sige et Par Ord. Det er de Vindringsforslag med dertil hørende Paragrafer i Lovforslaaget, som ere betegnede med Numrene 60, 61, 65 og 66. Hvad Forslaaget under Nr. 65 angaar, om Benyttelse af Kjældere, da kan jeg ikke Andet end være enig med den sidste ærede Taler (Lauridsen) deri, at det vilde være meget betænkeligt, om man vilde vedtage dette Vindringsforslag. Jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, at hvis der udkommer en Lov, affattet — hvad § 41 angaar — overensstemmende med Mindretallets Forslag under Nr. 65, vil det ikke være meget længe, inden der vil reise sig en meget stærk Storm imod denne Lov. Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler

deri, at naar Aaret 1893 kommer, og alle Kjælderbeboerne, de Smaahandlende, som have deres Bedrift i Kjældere, skulle rulle ud, ville ikke blot Gierne af de Huse, hvori disse Kjældere findes, og Pantthaverne i disse Eiendomme, men ogsaa den store Skare af disse mindre Næringsdrivende anse sig i højeste Grad forurettede. Jeg tror, at man vil udsætte en saadan Foranstaltning for i Virkeligheden at gribe ødelæggende ind i mange Smaahandlendes og Næringsdrivendes hele Eksistens. Den første Del af Vindringsforslaaget, at der for Fremtiden ikke maa indrettes Kjældere, saaledes at der i dem kan være Natteophold for Mennesker, har jo forsaavidt mindre Betydning. Den griber ikke saaledes forstyrrende ind i de Forhold, som allerede have dannet sig, men selve denne Bestemmelse forekommer mig at være for riador. Jeg veed ikke rettere, end at der meget godt kan indrettes Kjældere, saaledes at der ikke kan indbringes noget virkeligt Væsenligt imod deres Benyttelse — Sagen set fra et sanitært Synspunkt. Det kan næppe neates, at det under mange Forhold er meget bekvemt at have Kjældere, der kunne benyttes saaledes, at navnlig ogsaa Mennesker kunne være der. Jeg kan ogsaa her henvise til forskellige saadanne Smaahandlende; jeg vil ikke tale om Portenere og deslige. Jeg tror, at man her uden Nødvendighed vil opstille en Bestemmelse, der, som saat, vil kunne blive ænerende i mange Forhold. — Det andet Forslag, jeg nævnte, at jeg vilde staa et Par Ord om, er Forslaaget under Nr. 66. Jeg maa, hvad dette Forslag angaar, slutte mig til det ærede Mindretal. Det er mig egentlig umuligt at indse, at der med Høie kan gjøres Indvendinger mod Benyttelse af Kvistværelser til Brug til Natteophold fra et sanitært Standpunkt. Jeg kunde forstaa, om man, saaledes som den høitærede Minister hentydede til i Lørdags, nærede nogen Betyrning for at lade Kvistetaagerne blive beboede af en hel Del Mennesker, fordi det jo ganske vist kan være noget brandfarligt, men det er jo ikke det Hensyn, man har gjort gjældende. Ser man Sagen fra et sanitært Standpunkt, forekommer det mig uretferdigt, at Kvistværelser i flere Henseender ere meget sundere og behageligere end Værelser, Num, som findes i de nedre Etaager; det er jo aldeles ubestrideligt, at det Kvistværelse, som er høit tilveirs, hvor der er frisk Luft, fri Udsigt, frisk Sol, er meget langt at foretrække for et lille Hummer, der vender ud til en stiden Baggaard, ned i en Stueetage, ja jeg kan gjerne tage første og anden Sal med, naar det er meget høie Bygninger. Der er blevet sagt